

1983. május 31., kedd

Hangversenykrónika

Különös atmoszférájú, izgalmas zenei csemegének ígérkezett az a május 24-i koncert, amelynek előadói a Budapesti Rézfúvós Kvintett (tagjai: Petz Pál, Palotai István, Magyar Imre, Farkas István, Szabó László), valamint a Dobra János vezette Tomkins Énekegyüttes voltak. Bizonyára a jól megválasztott helyszín is közrejátszott abban, hogy a Filharmonia kamarabérleti estjén ilyen örvendetesen nagy számú hallgatóság gyűlt össze: az avasi műemlék templom mind akusztikailag, mind pedig látványában is kitűnően szolgálta a rendezés műsor életre keltését. Holborn, Palestrina, Speer, Schütz, Sweelinck és Farnaby kompozícióit hallhattuk élvezetes, élményszerű tolmácsolásban, ritkán feltáruló zenei korszak kimagasló művészeinek darabjait tehát, amelyek egyként hatottak kuriozitásukkal és művészi mélységükkel.

Hasonló értékelés volt annak a hangversenynek, amelyet május 28-án, a Bartók-teremben tartottak a Miskolci Szimfonikus Zenekar, a városi művelődési központ, valamint a Zeneművészek Szövetsége Észak-magyarországi Szervezetének közös rendezésében. A hasonlóság a kuriozitásban rejlett, ennek a koncertnek ugyanis valamennyi szerzője

görög volt, egy olyan ország küldötte, amelynek zenei életéről vajmi keveset tudunk. A Miskolci Szimfonikus Zenekar — vezényelt Mura Péter — Pallantios, Varvoglis és Michaelides egy-egy szvitjét, illetve Haliassas Dyptychon című kompozícióját adta elő. Ezek a művek sajátos módon ötvözték a hagyományos európai kifejezésformákat a görög nemzeti zene stílárís és motívikus gesztusrendszerével, társítva hozzá azt a szellemiséget, amely az ó- és újhellen gondolkodásmódot és élményvilágot, a jelent a múlttal összekötő értelmezést jellemzi. Egy új sávval gazdagodtak Európa zenéjéről ismereteink is ha figyelembe vesszük, hogy nemrég koncertezett Miskolcon a világhírű 2E 2M együttes, amely a kortárs francia zenéből adott kiemelkedően magas színvonalú ízelítőt, illetve néhány héttel korábban — ugyancsak a Miskolci Új Zenei Műhely programjaként — napjaink olasz zenekultúrájából hallhattunk bemutatót, akkor nyugodtan elmondhatjuk, hogy a közelmúltban imponáns módon kiszélesedett a zenei horizont, amely a miskolci közönség előtt koncertről koncertre feltárult.

D. Sz. E.

Χρονικά Συναυλιών

(Απόσπασμα από άρθρο, που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα
"Βόρεια Ουγγαρία, στις 31 Μαΐου 1983)

----- Παρόμοια έπιτυχία είχε και η συναυλία που παρουσίασε
η Συμφωνική Ορχήστρα των Μισκολτς στην αίθουσα Βαζτοκ,, σε συνεργ-
ασία με το Κέντρο Πολιτισμού της πόλης και το Σύλλογο Μουσικών της
Βόρειας Ουγγαρίας. Το χαρακτηριστικό της συναυλίας αυτής είναι ότι όλα
τα έργα που επιτελέστηκαν, ήταν έργα Ελλήνων Συνθετών, αντιπροσωπεύ-
οντας χώρας, που για τη μουσική της ελάχιστα πράγματα γνωρίζουμε.

Η Συμφωνική Ορχήστρα των Μισκολτς ^(Μισκολτς) με διευθυντή τον Péter Micsa
εργάστηκε έργα των Παλλάντιου, Βάρβοζση και Μιχαηλίδη, και επίσης
το "Δίπτυχο" του Χαλιάντα. Τα έργα αυτά είναι ένα μίγμα ιδιαίτερο της
κλασικής Ευρωπαϊκής μουσικής με τα μοτίβα της εθνικής Έλληνικής μουσικής,
συνδεδεμένα με την πνευματικότητα που χαρακτηρίζει την αρχαία και νεοελληνι-
κή σκέψη και πείρα, συνενώνουν το σήμερα με το χτες, το παρόν με το παρελ-
θόν. Έτσι εμπλουτίσαμε με ένα ακόμη ρεύμα της Ευρωπαϊκής μουσικής.

D. Sz. E

[Σημείωση του μεταφραστή: Στην παραπάνω συναυλία παραβρέθηκαν και Έλληνες
που ζούν στη πόλη των Μισκολτς.]